

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, DUNASZENTMIKLÓSI, NESZMÉLYI, SZOMÓDI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2024. 08. 04. - XXXIV. ÉVF. 4. SZ.

Meghallani, megérteni és követni a hívó szót.

Meghallani.

Bár katolikus általános iskolába jártam Kapuváron, győri középiskolai éveim alatt alább hagyott a szent lendület. Egyetemi tanulmányaim elején új „lökést” adott, amikor barátaimmal egyik szombat este úgy döntöttünk, megnézzük Kapuváron az adventi gyertyagyújtással egybekötött szentmisét. Biztosan szép műsor lesz, meg talán egy kis forraltbort is osztanak a végén – gondoltuk. Így indultunk el aznap este a templomba. A méltó módon bemutatott szentmise, a meghitt előadás, a templom csendessége, nyugalma megfogott. Akkortájt a győri Széchenyi István Egyetemen töltöttem 1. félévemet gazdasági szakon, azóta már közgazdászként végeztem ott, és a kezdet meglehetősen eseménydús volt, sűrű mindennapokkal, programbeosztással. Kiszakadni a mindennapokból, testünk és szellemünk mellett heti 1 órát szánni a lelki dimenzióra is – vonzóvá vált. Az elkövetkező vasárnapokon újra és újra ott voltam a szentmiséken.

Megérteni.

Sokszor ugyan halljuk az Isteni szót, mégis azt mondjuk: nem értem, mit

akar most jelenteni az én életemben. Ezek az aggályok általában „miért?” kérdések formájában csapódnak le bennünk. Miért olyan hívogató a szentmise? Miért is érdekel ez az egész igazából? Két év kellett, hogy kimondjam: ez az a pálya, amivel foglalkozni szeretnék. Ilyenkor aztán megindul egy

belső harc, ami pro és kontra hozza az érveket: egyik pillanatban mindazt, ami csábító és vonzó, a másik pillanatban pedig mindazokat a lemondásokat, amik vele járnak. Radó Tamás atya – kapuvári plébános – nagy szerepet játszott a döntésemben. Az ő személyes példája és életvezetése szerethetővé tette számomra a papi életet.

Követni.

Azon túl, hogy meghallottam, magamba fogadva megértettem, nem maradt

más, mint örömmel kövessem a hívó szót. A valódi boldogságot csak akkor tudjuk igazán megélni a mindennapokban, ha a Jóisten által kigondolt helyünkön vagyunk, ez pedig nem más jelent, mint kamatoztatni a Tőle kapott talentumainkat, tehetségeinket, adottságainkat. A boldogság keresésének útján, tehát emberi létünk során pedig mindannyiunk célja a keresztény élethivatásunkat – akár az Egyházban, akár a világi életben – meghallani, megérteni és követni, vagyis megvalósítani, igazi Krisztuskövetőkké válni. Hat év volt a képzési idő, de ez segített abban, hogy belülről is meg tudjunk változni, mert valom azt, hogy csak

az tud másokat Istenhez vezetni, másokban változást előidézni, aki maga szintén képes arra, hogy megváltozzon. Bármely életpályát is választjuk, az igazi cél az, hogy tudjunk valóban elköteleződni, örömmel végezzük feladatunkat és ezáltal megtalálhatjuk benne a boldogságunkat. Mert ha megtaláljuk benne a boldogságunkat, akkor lesz egyfajta belső békességünk is. Békességünk, amit a világ nem tud elvenni tőlünk.

Ézsöl Krisztián atya

Kedves Testvérek!

Jó két éve indult útjára plébániánkon elektronikus formában a vasárnap esti hírlevél, az elkövetkezendő hét programjait, eseményeit, illetve lelki feltöltődést szolgáló elmélkedéseket, közösségi létre buzdító írásokat tartalmazó híradásunk. Amennyiben szeretnétek ily módon is bekapcsolódni plébániánk lüktetésébe, kérjük jelezzétek ezt e-mail címetek megadásával a következő email címeken: csabajudit18@gmail.com; tataikapucinus@gmail.com „Csak szeretni. Ez a mi lényegünk.”

Szeretettel: Judit

Úrnapja Tatán

Úrnapján – az Úr Szent Testének és Szent Vérének ünnepén – szentmisével és körmentettel ünnepeltünk az Oltári-szentségben köztünk lévő Jézust.

A hagyományokhoz híven már kora reggel szépült a négy ünnepi sátor és a 10 órakor kezdődő szentmisére már minden teljes díszben állt. A szép ünnephez Albert atya által ellátott egyházközségek hívei is csatlakoztak, a körmenet alatt pedig a ministráns gyermekek szórtak rózsaszirmokat. Minden résztvevőnek és segítőnek köszönjük a munkáját, mellyel hozzájárultak az Úrnapja áldásokkal teli megünnepléséhez!

Albert atya lelkigyakorlata a Szűzanyáról

Albert atya lelkigyakorlatot tartott a Szűzanyáról a leányfalui Szent Gellért lelkigyakorlatos házban.

Az elhangzott elmélkedések az alábbi linken meghallgathatók:

<https://tataikapucinus.hu/albert-anya-lelkigyakorlata-a-szuzanyarol/>

ERDEI REKVIEM

/haikus/

vén hárs hegyélen
sziklához gombolyulva
levele sincsen

-

petét rakott a
lepke: libbenő szárnyon
eltűnő élet

-

pókfonal köt még
hulló levelet ághoz
végső haladék

-

fiatal vadkan
koponyája szemfogán
kicsorbul a fény

-

kerecsensólyom
a lábakat meghagyta
borzvacsorának

-

esett madárnak
aszfaltra törött szárnyán
kihűlő vérfolt

-

két lánctalp között
éppen elfér egy bükk törzs
lombja visszánéz

-

ó, kék encián
kihajol Isten ablakán
föld és ég közé

Botos Ferenc

Egyházközségeink közös lelkigyakorlata Leányfalun július 11-14.

Egyházközségeink közös lelkigyakorlatot tartottak Leányfalun július 11 és 14 között. Fő témája az ifjúság volt,

de jó alkalom volt arra is, hogy felkészüljünk az Egyházmegyei Zsinatra. A lelkigyakorlatról részletes beszámolót adunk a 3. oldalon, illetve honlapunkon. <https://tataikapucinus.hu/leanyfalu-24-egyhazi-kozsegek-kozos-lelkigyakorlata/>

MISERERE

/Arszenyij Tarkovszkij emlékezete/

Aludj macska, aludj
a nyár jön, és rögtön tovaszáll
homályba borulnak a fények
„alig valami ez már”

-

Aludj macska, aludj
kített a sorsod, a Semmi vár
talpadon egy levél még fennakad
„alig valami ez már”

-

Aludj macska, aludj
egyre fogy a fény, nő az árny
odafent szikrázó csillagok
„alig valami ez már”

-

Aludj macska, aludj
angyalszárny tán befed és dajkál
egyre megy élvezet, vagy fájdalom
„alig valami ez már”

Botos Ferenc

Jubiláns házaspárok hálaadása - 2024. szeptember 7.

A Jubiláns Házaspárok Hálaadását KÉT CSOPORTBAN tartják a SZÉKES-EGYHÁZBAN 2024. szeptember 7-én, szombaton:

- a 10:00 órakor kezdődő szentmisében az 5-35. házassági évfordulójukat ünneplők,

- a 15:00 órakor kezdődő szentmisében pedig a 40-70. házassági évfordulójukat ünneplők adnak hálát.

Kérjük azon házaspárokat, akik részt szeretnének venni a hálaadáson, hogy augusztus 10-ig jelentkezzenek a sekrestyében vagy az irodában. (a szükséges adatok: férj neve, feleség lánykori neve (ügyelve a nevek pontos írásmódjára!), a szentségi házasságkötés helye, ideje.) A jelentkezőket regisztrálnunk kell. A szervezők ülőhelyet és emléklapot kizárólag a határidőig regisztrált párok számára tudnak biztosítani. Szeretettel várjuk a jubiléum házaspárok jelentkezését!

Leányfalu '24. Egyházközségek közös lelkigyakorlata

Ismét eljött az idő, megérkeztünk Leányfalura, a szent Gellért lelkigyakorlatos házba. Bár lehetnénk többen is, hisz a témában mindenki érdekelt lenne, de a rekkenő hőség valószínű riasztónak tűnhetett néhányaknak, pedig hűtött helységek fogadtak bennünket. Az első vacsora után Zoltán atya tartott számunkra gondolatébresztő elmélkedést, beszédében több ízben is fejtegette az un. „hitátadás” szükségességét és módjait. Itt hangsúlyozta a generációs különbségek-ből adódó nehézségeket, sokszor komoly akadályokkal kell megküzdeni. A hitoktatást, a hitre nevelést nem szabad izomból görcsösen végezni, a gyermekekben példák, példázatokkal kell a hitet felébreszteni. Az első tapasztalásokat, élményeket, a hittel való kapcsolatot a gyermek a családja körében szerzi. Ezért, ha az ifjúság hithez való viszonyát kívánjuk elemezni, első lépésként a család, a családtagok Istennel való kapcsolatát kell áttekinteni ez sok kérdésre adhat magyarázatot.

A második napon Barkó Gábor Ágoston atya Bencés szerzetes atya tanítását hallgattuk, aki szemléletes példák, példázatokkal világított rá a mai kor gyermekeire leselkedő veszélyekre főként a digitális világon keresztül. A sátán most a fiatalok lelkét vette célba olyan eszközökkel, melyek háttérbe szoríthatják a vallásos élet értékeit, hisz a villódzó fények, az öt perces öröme hajszolása nem ad teret a lélek számára az elcsendesedésre. Hiba a „praktikus” hitre nevelés, az adokkapok gyakorlatának alkalmazása az Istennel szemben. Ő nem kufár, hogy egyezkedjünk Vele, „ha én valamiért imádkozom, azt teljesítsd minél hamarabb”. Sokan ebbe a hibába esnek, és ha nem sikerül valami, akkor jön a szöveg, „Istenhez imádkoztam és cserben hagyott!” Pedig csupán arról van szó, hogy Isten bizalmát ki kell érdemelni imádsággal, jó cselekedetek sorával. Mondják; „Ugyan kinek van erre ideje?” Nos, ha nekünk nincs rá időnk, akkor miért várjuk ezt el Istentől? Az már most látható, hogy

a paphiány új helyzetet teremtett, a plébánia fogalma értéktelenné válik, hisz általában egy városi plébánia látja el az esetek többségében a város vonzáskörébe eső plébániák csoportját. Itt jó esetben egy pap és egy káplán szolgál, ellátva a liturgikus feladatokat, szentségek kiszolgáltatását. Az egyházközségeknek viszont vannak világi feladatai, templomok, temetők, egyházi épületek gondozása, melyek ellátása céljából öntevékeny egyházi közösségekre van szükség. Ezeknek a közösségeknek legyen egy másik fontos feladata a fiatalok bevonása az egyházi életbe, tevékenységekbe.

Az atya még sok érdekes gondolattal ajándékozott meg bennünket, melyek otthonainkban is hasznunkra lesznek.

A nap második részében a baji Szalézi közösség munkájáról, életéről beszélt nekünk Szmodis Mónika. Rövid történelmi áttekintésben ismertette a Don Bosco által létrehozott gyermekmentő missziót, melynek folytatása a mára kialakult Szalézi Oratórium rendszer. Itt a gyerekekkel szinte észrevétlenül, játékos formában ismertetik meg Isten világát, a gyerekcsoportokat a nagyobb gyerekekből kiképzett animátorok foglalkoztatják, természetesen felnőtt felügyelet mellett. Az estét közös énekléssel és Gajda Mariann gyönyörű gitár kíséretével, énekeivel zártuk, majd nyugovóra tértünk.

A szombati nap ismét zsolozsmával indult, majd reggeli után összegyűltünk a szentmisére. A szentmise után következett a rózsafüzér, majd Laci tanítatott velünk, illetve elevenített fel régebben énekelt modern hangszerelésű énekeket.

A délutáni órákban a Ferences Község körünkben levő tagjai, Judit, Zsuzsa, és Laci szemléletes előadást tartottak a közelmúltbeli zarándoklatokról Assisiról, Szent Ferenc városáról. Bevezetőjüket rövid áttekintéssel kezdték a Ferences rend alapításáról, működési regulájáról, a rend felépítéséről. Ezt követte lebilin-

cselő előadásuk fényképekkel illusztrálva olyan helyekről, melyek normál halandó számára nem mindig elérhetőek. Ez Péter Pál testvérnek volt köszönhető, aki kis zarándok csoport lelki vezetője volt. A Ferences közösség helyi működéséről a későbbiekben reméljük még hallhatunk.

A vasárnapi szentmise előtt a délelőtti órákban az előző napon hallottakról konzultáltunk nem mindennapi módon. A teremben körben ülve mindenki elmondta tapasztalatait, véleményét a témákkal kapcsolatban, melynek során számos újabb gondolat is ébredt. A lelkigyakorlat vezérfonala az ifjúság és a velük való foglalkozási lehetőségek, formák. Itt szóba került a Baji Szalézi Oratórium, ahol jelenleg folyik a néhány napon belül kezdődő tábor szervezésével kapcsolatos teendők. A gyerekekkel való foglalkozás egy fontos formája a sz Ifjúsági ének és zenekar, aminek működtetésében Robi és Kinga vitathatatlanul fontos szereppel bír. A harmadik fontos csoportosulás, mely igen jelentős szerepet játszik a fiatalok nevelésében a Cserkész Mozgalom. Ebben Péterék sok munkával, és eredményesen mozgatják, oktatják, tanítják a csapatba gyűjtött fiúkat, lányokat. A vallásos nevelés mellett fegyelemre, és a fizikai tevékenységekben való jártasságra is tanítják az ifjúságot. Szó esett a nagyon fiatalon elhunyt Carlo Acutisról is, kinek szentté avatása a közeljövőben várható.

Lelkigyakorlatunkat a 11 órakor kezdődött szentmisével zártuk, majd ebéd következett. Ebéd befejeztével egy szerény ajándékkal köszöntük meg János atyának és kiszolgáló csapatának a velünk való lelkiismeretes gondoskodást, a finom ételeket. Az atyák áldását követően rövid búcsúzkodás után örömteli, hálátelt lélekkel búcsúztunk el vendéglátóinktól és egymástól majd hazatértünk otthonainkba. Adjunk hálát Istennek a közös élményekért és imádkozunk közösségeink épüléséért!

Bélai Lajos

LELKIGYAKORLAT 2024.

Július 11-től 14-ig tartott egyházközségeink közös lelkigyakorlata. Témánk az IFJÚSÁG volt. Előzetes otthoni készülünk gyanánt megismerhettük a generációk közti különbségeket Steigerwald Krisztián generációkutató előadásaiból. Egy gyermek számára az a környezet jelenti a normalitást, amibe beleszületik. A mai fiatalok nem rosszabbak, mint azok, akik régen voltak fiatalok, csak mások. Ha ezt belátjuk, és megértő szeretettel fordulunk feléjük, akkor sikeres lehet az együttműködés.

ZOLTÁN ATYA MEGLÁTÁSAI

Templomainkban drasztikusan csökken a gyermekek száma. Bérálás után a fiatalok is eltűnnek. Régen a többgenerációs családokban megvolt a módja a hit átadásának. A mai gyerekeket a hittanórán kell megtanítani keresztet vetni, elimádkozni a Miatyánkot és az Üdvözlégyet. A gyermeknek akkor lesz fontos a templomba járás, ha a szülő is megy. A nagyszülő is nagy segítség lehet.

Ma 3 generáció tanul egy iskolában. Mindnek megvan a maga sajátossága. Egy mai gyerek 3-5 percig képes figyelni egy dologra. Ráadásul nem tanult otthon feyelmet. A jogaival tisztában van, de a kötelességeivel nem. A csend értékét sem ismerik. Pedig a csend szembesít, gondolatokat ad. Isten üzenhet benne.

A problémánk szerteágazó. A gyerekek különbözőek. Nincs egy meghatározott megoldás. A végső válasz ez: JÉZUSHOZ KELL VEZETNI ŐKET.

Fel kell tárnunk sérüléseinket, segíteni kell a gyógyulást, nehogy elfertőződjék. Óvakodjunk a görcsösségtől! Nem kell mindenképpen rögtön megoldani valamit. Ne ragadjunk le egyetlen jónak látszó megoldásnál! Engedjük, hogy a Szentlélek segítsen! Legyünk

természetesek! Hitet nem lehet erőszakkal ébreszteni. Életképes és követhető példák kellene. A szent élet hétköznapi, élhető és JÓ! Nemcsak lemondásból áll.

ÁGOSTON ATYA IFJÚSÁGPASZTORÁCIÓJA

Kb. 10. osztályos korban jön a kamaszlázadás, a tömeges elpártolás. Pénteken és szombaton este már nem jönnek úgy, mint régen. Bulizni járnak. Csábítja őket a digitális világ, a tömeghatás.

Hirdetésre nem jönnek be. Személyes meghívásra van szükség. Ez úgy is jól működik, hogy egymást hívják a gyerekek a közösségbe. Fialtanúságtevők példája számít. Szentségközpontú hitoktatásra van szükség. Meg a hit hitteles továbbadására. Meghatározó élmény lehet egy zarándoklat, egy kirándulás, egy táborozás. A személyes kapcsolatok sokat jelentenek. A hálaima is fontos, nemcsak a kérő ima.

ÖSSZEGZÉS

Egy lelkigyakorlat célja nem az, hogy másokat megváltoztassunk, hanem az, hogy azt vizsgáljuk meg, nekünk miben kell változnunk, megújulnunk, jobbá lennünk. Örömmel láttam, hogy néhány testvérünkben már a lelkigyakorlaton megérett az elhatározás: szívesen venne részt intenzívebben a plébániai feladatokban, hajlandó bekapcsolódni az ifjúsági munkába, elmenne animátorképzésre. Hiszem, hogy lesz olyan is, akiben majd otthon fogalmazódik meg, mit szeretne tenni a jövőért.

JAVASLAT

Az elsőáldozásra és a bérálásra készülő fiatalok csoportjából úgy lehetne közösséget kialakítani, hogy egy arra alkalmas civil testvér részt vesz a felkészítésben, az ünneplésben, és az ünnep után is egyben tartja a csapatot. Jól mű-

ködik ez a cserkészletben és a Szalézi Oratóriumban: fiatal őrvezetők és fiatal animátorok segítik a közösségépítést.

IFJÚSÁGI ZENE

A lelkigyakorlat során alkalmam nyílt elmesélni az elmúlt 55 évben szerzett élményeimet az ifjúsági zenéről. Ennek aktualitását az adta, hogy lelkigyakorlatunk témája az ifjúság volt. Az „ifjúsági zenét” az egyszerűség kedvéért csak „gitáros” énekként emlegetjük, mivel eleinte többnyire valóban csak gitárral kísért éneket jelentett. A mostani tóvárosi ifi kórusban megszólal a hegedű, a cselló, a fuvola, a zongora, csak éppenséggel a gitár nem.

A KEZDETEK

Az 1960-as évek elején találkoztam először az új stílusú dalokkal. Akkor kezdtek beszivárogni hazánkba a külföldi ifjúsági énekek. Francia, német dalok, néger spirituálék. Az akkori káplánunk, dr. Nagy József révén ismertük meg ezeket. Arra nem emlékszem, hogy miről szóltak a prédikációi, de ezekre a közös éneklésekre igen. Meg a mindig mosolygós arcára. Meg arra, hogy elvitt minket moziba Tatára, az „Egy élet az örökkévalóságnak” c. filmre, amely Morus Tamás életét mutatta be. Hazafelé a filmről beszélgetve kiemelt egy mondatot: „Bárcsak a jó emberek tudnának úgy összefogni, ahogy a gonoszok összefognak!” Tanulság: lehet, hogy a fiataloknak nem prédikálni kell, hanem együtt énekelni velük, és esetleg valami kultúrprogramon közösen részt venni.

Ehhez hasonló másik élményem dr. Lőrincz Imre plébánoshoz fűződik. Az ő prédikációira sem emlékszem, de arra igen, hogy leült velünk, néhány fiatallal, és népdalokat énekeltek. Gyönyörű népdalokat tanultunk tőle. És közben észrevétlenül kis közösség

csírái kezdtek kialakulni.

BEAT MISE

1967-ben egy 16 éves magyar legény megalkotta az első beat-miséjét. A barátjaival fogott össze, hogy megtanulják, és az ifjúság elé tárják az új stílusú énekszámokat. Az új stílus egyelőre csak azt jelentette, hogy a dallam új, meg a hangszerelés, de a szöveget a hagyományos népénekekből vette. Ez stratégiai volt helyes megoldás, mert így nem kellett attól tartania, hogy belekötnek a szövegbe akár egyházi, akár állami hatóságok. A legény neve Szilas Imre.

A betanulásban segítséget kaptak a Mátyás templom karnagyától, Tardy Lászlótól. Az új mise ősbemutatója Abonyban volt. Utána került sor a Mátyás templombeli előadásra. Az előadás előtti napon a budapesti rendőr-főkapitány fölkereste a budavári plébánost, és arra utasította, hogy ne engedje a beat-mise másnapi előadását. A plébános, dr. Fábián János azonban azt mondta a főkapitánynak: *„Ha maga holnap kiáll a templomban a fiatalok elé, és megmondja nekik, hogy nem lehet énekelni a beat-miséjét, akkor nem énekeljük el.”* A főkapitány nem állt ki másnap, a beat-miséjét megtartották.

Azt hihetnénk, sima ügy volt. Aztán egy alkalommal Imre átment a szomszédjukhoz, és az ott lakók újságját lapozgatva egyszer csak ezzel a mondattal szembesült: *„Szilas Imre nemkívánatos személy Magyarországon.”* (A kommunista rendszer megijedt egy 16 éves legénytől!) Ennek köszönhető, hogy amikor Imre kis zenekarával külföldi turnéra ment, onnan nem tért vissza, hanem kivándorolt az USA-ba. Ott orgonaművész és zeneszerző lett.

VISSZATÉRÉS

Imre a rendszerváltás után hazalátogatott. Meghatódva tapasztalta, hogy egykori dalait országszerte éneklük, sőt még Erdélyben is. A beat-mise abonyi ősbemutatójának

30 éves évfordulójára újabb misét írt, aminek az Abonyi Mise címet adta. Az új mise bemutatására újra összeállt a régi kórus, most már a saját gyermekeikkel kiegészítve. Előadták Abonyban, a Mátyás templomban, a Rózsák terén. A régi miséket is felelevenítették, és valamennyi tételt lemezre énekeltek. Ebben a munkában már én is részt vettem.

5 évvel ezelőtt egy Balaton parti település szabadtéri templomában egy fiatalokból álló kórus és zenekar énekelte a Szilas-miséjét. Maga a szerző is közreműködött szintetizátoron. Én is jelen voltam családom néhány tagjával. Ének közben egyszer csak a 3 éves lány-unokám fölpattant és táncra perdült, majd anyukája is csatlakozott hozzá, együtt táncoltak. Vajon mi indította meg azt a kislányt?

Megjegyzés: az első beat-mise megtanulására verbuválódott baráti társaság alkotta később a Mátyás templom Ifjúsági Kórusát. Én csak 1971-ben kerültem be a kórusba. Itt is megfigyelhető a zene közösségteremtő ereje.

JENŐ

Bár Szilas Imre kivándorolt, egyre több fiatal fogott gitárt, és sorra születtek az új stílusú dalok. Most már a szövegek is újak voltak. Egyik legismertebb képviselőjük SILLYE JENŐ volt. (született: 1947.) Kedves gyerekdalokkal kezdte:

„Kicsi vagyok én, mégse félek én, semmi baj nem lehet, mert engem Jézus szeret.”

„Jézusom, én szeretlek, égen-földön kereslek, tudom jól, hogy megtalálalak.”

Sajnos az egyházi vezetőktől nem kapott elismerést, sem biztatást. De ő nem adta fel, továbbra is írta dalait. Szerencsére akadt néhány pap, (pl. Beton atya, Buxus atya) aki felismerte az új stílusban rejlő lehetőségeket. Hamarosan (1980) rendszeressé váltak a Nagymarosi Ifjúsági Találkozók, ahol a zene

segítségével folyt a közösségépítés. A találkozóról könyv is készült, *„Nagymaros, a lelki erőmű”* címmel. Ebben az időszakban tervezték megépíteni a Bős-Nagymarosi vízi-erőművet a Dunán. Abból nem lett semmi. Az ifjúsági találkozók azonban erőt és energiát adtak sok fiatalnak a hit megéléséhez, a hűséghez, a közösséghez.

Az ifi zenészek nemcsak saját gondolataikat énekeltek meg, hanem jeles költők verseit is megzenésítették. Egy ilyen énekelünk mi is az egyik szentmisén:

*„Oldani, Uram, s oldódni vágyom,
Ékesíteni és ékesedni vágyom,
üdvözíteni és üdvözülni vágyom,
dalolni, Uram, és dallá lenni vágyom
alkotni, Uram, s alakulni vágyom.
követeddé lenni, és érted tenni vágyom.”*

(Weöres Sándor: Apokrifima)

TAIZE

Ebben a franciaországi falucskában alapította kis közösségét Roger Schütz a második világháború után. Azóta már az egész világon ismertté vált. Rendszeresen szerveznek nemzetközi ifjúsági találkozókat. Ifjú korunkban mi is részt vettünk ilyen találkozókön: Schwerinben, Katowicében, Prágában. A budapesti találkozó alkalmával pedig szállást adtunk olasz, német lengyel résztvevőknek.

Sajátos zenei stílusuk van. Énekeik igen rövidek, de egymás után sokszor éneklük azokat. Alkalmask az imádságos hangulat megteremtésére, vagy az elmélkedő imádkozásra. Szentségimádkor szoktuk énekelni Tatán. Most itt is, a szombati szentségimásunk alkalmával. *„Ahol szeretet és jóság, ahol szeretet, ott van Istenünk.”* *„Irgalmas Istenünk jóságát mindörökké éneklek.”* A zárómisén is énekelünk egyet: *„Jézus, életem, erőm, békém, Jézus, társam, örömöm, benned bízom, te vagy az Úr, már nincs mit félnem, mert bennem élsz.”*

Szuly László

Harmath Józsefre emlékezünk

Édesapám, Harmath József hosszantartó, alázattal viselt betegség után, elhunyt 2024.06.05-én. Sokan ismerték és szerették őt, a búcsúztatásán megtelt a templom. Köszönjük mindenkinek, aki elkíserte őt utolsó földi útján.

Hálás vagyok édesanyámnak, hogy ilyen erős asszony, és kitartott a hosszú ápolásban. Az 50 év alatt, amit a szüleim együtt töltöttek rengeteg nagyon szép élmény és megerősítő időszak volt a megpróbáltatások ellenére.

Édesapám Tatabányán született, 1951. augusztus 30-án. Szüleivel és öccsével Száron élt, ott járt általános iskolába. Középszintű tanulmányait Esztergomban végezte, főiskolára pedig Budapestre járt, ahol villamosmérnöknek tanult.

Szüleim 1974 nyarán ismerkedtek meg Száron, két év múlva összeházasodtak, és családot alapítottak édesanyám szülőfalujában, Duna-szentmiklóson. Első lányuk, Lilla a nővérem születése után még pár évig maradtak a nagyszüleim házában. Ekkor együtt élt 4 generáció. 1980-ban költöztek a szüleim Tatára, és egy évre rá én is megszülettem.

Édesapám családszerető ember volt, mindig a családot részesítette előnyben bármilyen más elfoglaltsággal szemben. Világ életében sokat dolgozott, de ránk mindig maradt ideje.

A tatai Kapucinus templomhoz költözik a családunk, kiskorom óta ide jártunk vasárnaponként. Nővérem és én is itt esküdtünk, Virágh János atya szolgáltatta ki a szentséget nekünk.

Biztosan állíthatom, hogy édesapámnak a legnagyobb örömet a gyermekei és az unokái jelentették. Boldogulásunkat mindig szemmel kísérte, és ott segített, ahol tudott. Büszkén kísért minket az oltárhoz, mind a hat unokája keresztelésén, az elsőáldozásokon és a bérházakon is ott volt, ez nagy örömmel töltötte el őt.

Az egyházközségnek aktív tagja, és több éven át a Plébániai Tanácsadó Testület világi alelnöke volt. Virág János kapucinus szerzetes halála után Szalai Gábor atya mellett szolgált, vele is nagyon jó kapcsolatban voltak.

Kovács Albert atyához is mély lelki kapcsolatot fűzte, betegsége idején rendszeresen járt hozzá gyóntatni és áldoztatni, az oltári szentség nagyon fontos volt neki, halála előtt 3 nappal még ott volt az Úrnapi szentmisén.

Részt vett az egyházközségi progra-

mok, lelki gyakorlatok és bálók szervezésében és lebonyolításában.

Sokaknak az emlékében úgy marad meg, ahogy a 2024 februárjában felszabadultan örvendezett és szórakozott velünk az Egyházközségi bálon. A fotósarokban készült fotók örök emléket állítanak neki.

Szolgálatával tanúságot tett mélyen hívő meggyőződéséről. Kedves, szerény egyéniségének emlékét hordozzuk szívünkben és imádságainkban.

Sz. Harmath Tünde

Harmath Józsi bácsira 2015 pünkösdjén, „Tanúságtevők” rovatunkban megjelent írásával emlékezünk. Adjon az Úr örök nyugalmat

neki és az örök világosság fényeskedjék neki!

1. Az őskeresztények maguk is arra kaptak hivatást, hogy Krisztus élő tanúi legyenek. Hogyan jelenik meg ez a meghívás mindennapjainkban?

A kereszténység lényege nem más, mint Krisztus követése. Az őskeresztények vallásgyakorlata az akkori kor életvitelének megfelelően más volt, mint napjainkban, mégis sok hasonlóságot találunk. Az Isten házába ők is elvitték gyermekeiket, és a legszentebb imájuknak a Miatyánkot tartották. A keresztény ember feltétel nélkül elfogadja Isten parancsait, és nem akarja minden dolog miértjét kikutatni. A mai vallásos ember is minden helyzetben a Jóisten közelségét keresi. Ha öröm éri, akkor imáival hálát ad a Jóistennek, ha bánat, segítségét kéri. Jézus nem vár a követőtől nagy áldozatot, csak hogy az Ő tanítása szerint éljék mindennapjaikat, ezzel példát mutatva gyermekeiknek és azoknak, akik még nem tapasztalták meg az Ő gondoskodását.

2. Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mit jelent a hit az Ön számára?

Cselekedeteimet a nap minden órájában valamilyen módon áthatja Isten szeretete, féltése és tisztelete. Naponta adok hálát a Jóistennek, és kérem további támogatását, melyet nem mindig azonnal kapok meg, de ha visszagondolok az eseményekre, felfedezem Isten jelenlétét, segítségét vagy éppen irányítását. Szerencsés embernek mondhatom magam, mert mélyen vallásos családba születtem. Gyermekkoromban, a szülőfalumban rendszeresen jártunk templomba. Sokat ministráltam és bensőséges kapcsolatban voltam a tisztelendő atyákkal, otthonosan mozogtam a parókián is. Mikor középiskolásként kollégiumba kerültem, nem tudtam mindig a vallásomat gyakorolni, mert templomba nem járhattunk.

Imáimmal viszont naponta fordultam a Jóistenhez, aki mindig meghallgatott. Mindig istenfélő, kötelességtudó diák voltam. Isten szeretete végigkísérte munkámat, pályafutásomat. Ősi emberi tapasztalat, hogy a jó dolgok az égből jönnek. Az imádkozó ember ég felé küldött üzenete gyakran panasz vagy reménykedő kérés, annak megvallása, hogy az ember gyenge, erőtlén. Máskor pedig megfogalmazódik a hálaadás és köszönet. Az élet későbbi szakaszában a betegségek sem kerültek el. Több súlyos műtéten is átestem, de felépülésem során sokszor tapasztaltam Isten, a családom és a barátok támogatását. A megpróbáltatások megerősítettek hitemben. Sokat segített a keresztény közösség tagjainak támogatása, együttérzése és biztatása. Ezek nélkül biztosan sokkal nehezebben tudtam volna a betegségeket leküzdeni. Nagy hatással volt hitbeli megerősödésemben János atya, akitől rengeteg mindent tanultam. Ő hívott meg a képviselő-testületbe is több mint tíz éve. Nagy örömmel végzem az ezzel járó szolgálatokat, hiszen ezzel is hitemről teszek tanúbizonyságot.

3. II. János Pál pápa felszólította a világot, hogy építsük fel a Szeretet civilizációját. Mit tehetünk ezért? Mi dolgunk a világban?

II. János Pál pápa felszólításáról csak úgy tudok gondolatokat leírni, ha megismerem „A szeretet civilizációjának” tartalmát.. Így is kezdtem. A pápa családokhoz 1994-ben intézett több fejezetet tartalmazó levelét elolvasni, megérteni bizony hosszú idő, és erről elmondani, hogy mit tehetünk érte, mi dolgunk a világban, úgy érzem, erre a megadott hely kevés. Mégis az ember közösségben élő, társas és társadalmi lény. A családok helyzete között jelentős különbségek vannak. A történelem során a társadalmi egyenlőtlenségek növekedtek, különösen a globalizáció világában. Amint mondani szoktuk, a társadalom legkisebb egysége a család. Ha erősek a családok, erős az ország, a társadalom. A mai világban ezt

akarják eltörölni. A pápa a szeretet civilizációjával akarja ezt megakadályozni. Minden családnak a Krisztusi elveket elfogadva kellene élnie. Korunk legnagyobb veszélye a családok pusztulása. Tehát úgy tudok eleget tenni a pápa felszólításának, ha én is erős családot építek. Nem egyszerű, de talán sikerül. Két gyermekkel, öt unokával, akik eddig minden szentségben részesültek, templomba járnak, istenhívő, becsületos, tiszta szívű emberek. Bízom benne, hogy a Jóisten segít továbbra is bennünket és azokat a családokat is, akik ezen elvek mentén szervezik életüket. A családok védelme, a közösségek támogatása, a szociális biztonság minden

keresztény ember alapvető feladata. Krisztus egyháza mintegy letéteménye ennek a szeretetnek. Ha civilizációról beszélünk, nem nevezhetjük másnak, mint a szeretet megnyilvánulásának. Csakis a szeretet által tudok élni, csakis ezen keresztül tudom a dolgokat befogadni. A szeretet és az öröm együtt járnak. Ebben az új szeretet civilizációjában minden emberrel közös a célunk, bárki összefoghat bárkivel, csak akarni kell. Ha ez megvalósul, eleget tehetünk II. János Pál pápa elképzelésének. Ha mint hívők elfogadjuk ezt, akkor nincs más feladatunk, mint eszerint élni és tenni a dolgunkat ezen a földön.

Harmath József

A Porciunkula-búcsú története

A Ferences Rend augusztus 2-án ünnepli a Porciunkula-búcsút, amely a kisebb testvérek közösségének egyik legnagyobb ünnepe. Ezen a napon – Angyalos Boldogasszony ünnepén – a világ összes ferences templomában búcsú nyerhető.

Assisi Szent Ferenc és társai megtérve a római útjukról, az Assisi közelében lévő Rivo Tornóban, egy pajtában húzzák meg magukat. „Mert a pajtából – szokta mondogatni a szent – sokkal rövidebb út vezet a mennybe, mint a palotából” (1Cel. 42). Itt szűkös keretek között zajlott életük, „sokszor még a mindennapi kenyérnek is híjával voltak, és kénytelenek voltak beérni azzal a répával, amit végső szükségükben az assisi lapályon itt és ott összekoldultak” (1Cel. 42). A hely szűkösége miatt Ferenc „a pajta gerendáira sorra felírta a testvérek nevét, hogy mikor imádkoznak vagy pihenni akarnak, megtalálhassák helyüket, s így a hely szűkösége ne zavarja lelkük csendjét” (1Cel. 44). A csendet megzavarták, egy ember nagy láрма közepette hajtotta be állatát a pajtába. Ferencsenki tulajdonát nem szerette volna kisajátítani, ezért elhagyták a pajtát, és a Porciunkula-kápolnában húzták meg magukat, amelyet a bencések bocsátottak rendelkezésükre évi né-

hány hal ellenében. „Mert ő semmit sem akart magáénak vallani, hogy annál teljesebben övé legyen minden az Úrban.” (1Cel. 44).

A Porciunkula Ferenc és a testvérek számára kiváltságos helyé válik, ugyanis hozzá kötődnek majd a ferences közösség kezdeti élményei, és az összes olyan esemény, ami a testvérek ajkán tovább él. A Porciunkula felújításán maga Ferenc fáradozott 1207–1208. között, itt kötelezte el magát az evangéliumi életre Szent Mátyás apostol ünnepén 1209-ben (1Cel. 22), itt fogadtak maguk közé számos testvért (1Cel. 24), itt, a kápolna körül tartották évenként pünkösdkör a rendi káptalant: „Pünkösdkör minden testvér megjelent a Boldogasszony-templomnál, és megbeszélte, hogyan lehetne még tökéletesebben megtartani a regulát” (*A három társ legendája*, 57), itt öltöztette be Ferenc Klárát 1212-ben (1Cel. 18), és ide tért vissza életútja végén, 1226-ban, hogy meghaljon. Ferenc számára az Angyalos Boldogasszony-kápolna a szülőföldet jelenti, melyből minden kinő és fejlődik. „Ezért gyakran szokta mondani a testvéreknek: »Vigyázatok fiaim, nehogy valaha elhagyjátok ezt

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

a helyet! ...Mert valóban szent ez a hely és az Isten lakása. Itt még kevesen voltunk, megsokasított minket a Magasságbéli. Bölcsességének fényével itt világított be szegényeink szívébe, szeretetének tűzével itt gyullasztotta fel akaratumkat. Aki itt buzgó szívvel imádkozik, minden bizonnyal megnyeri, amit kér, aki ellenben itt vét, az súlyosabb büntetésben részesül. Ezért hát fiaim, mindig tartsátok tiszteltben Istennek ezen lakóhelyét, s teljes szívetekből ujjongással és hállalkodással magasztaljátok benne Istent.» (1Cel. 106)

Ferenc vágya, hogy ez a hely áldást hozzon minden ember számára. Ezért eszközölte ki a pápától búcsút, amely által mindenki, aki az Isten anyja-kápolnába lép, felszabadult szívvel, a bűnért járó büntetéstől megszabadulva távozhat.

Egy kései legenda szerint egy alkalommal itt jelent meg Jézus és Szűz Mária Ferencnek, s felszólította: kérjen valami nagy kegyelmet. A Szeráfi Atya azt kérte, hogy aki e kis templomot meglátogatja, teljes búcsút nyerjen. Krisztus Urunk jóváhagyta a kérést, és a pápához utasította szentünket. Ferenc 1216 júliusában felkereste III. Honoriusz pápát, és arra kérte őt, hogy mindazoknak, akik a Porciunkula-kápolnába jönnek, és ha már meggyóntak és megbánták bűneiket, engedélyezze az egész addigi életükben elkövetett bűnök teljes bocsánatát és az azokért járó büntetés elengedését. A pápa teljesítette Ferenc kívánságát, és augusztus elsejének naplementétől a következő nap nyugtáig minden esztendőben „toties-quoties”, a szenvedő lelkekért is felajánlható teljes búcsút engedélyezett azoknak, akik föl-

keresik a Porciunkula-kápolnát, gyónnak, áldoznak és imádkoznak a pápa szándékára. Mivel Ferenc éppen a személyesebb, bensőségebb istenkapcsolatot emelte ki azzal, hogy nem magát a zarándoklást, hanem a szentségi jelleget, vagyis a bűnbánatot és az eucharisztia vételét állította középpontba, a porciunkulai búcsút később az összes ferences és klarissza templomra, majd végül minden plébániatemplomra is kiterjesztették augusztus 2-i időponttal. (forrás: <https://ferences-zarandok.blogspot.com/2010/05/portiuncula.html>) E templomocskáról, Szent Ferencről és az ő életéről útibeszámoló és tanúságtétel hallható majd templomainkban szeptemberben, a tatai ferences testvéri közösség júliusi Assisiban tett zarándoklata fényképes bemutatásával.

Pauerné Csaba Judit

A kis herceg bibliai vonatkozásai

Antoine de Saint Exupéry éppen 80 éve halt meg 44 évesen, a hazájáért harcolva. Ennek az írópilóta-filozófus-zseninek köszönhetjük a Biblia után a világon a legnagyobb példányszámban eladott, 535 nyelvre lefordított könyvet: *A kis herceget*. Ez az 1943-ban megjelent időtlen, örök érvényű történet az ő gyermekkor előtti tisztelgése, egy embertársak felé intézett szeretetből fakadó valóság, amely egyfajta példázat is egyben. Exupéry, bár életében eltávolodott keresztény gyökereitől, mégis olyan új nyelvet teremtett, amellyel életre tudta kelteni a föld mélyén szunnyadó evangéliumi magokat mintegy az Úr nagyköveteként. *Mit kell mondani az embereknek, hogy ráébredjenek, Istenben vagyunk testvérek?* – ez a kérdés foglalkoztatta őt. Ezt tudván talán nem is meglepő, hogy hány meg hány párhuzam fedezhető fel a Biblia és Exupéry minden írása, így *A kis herceg* között is.

Szívvel látni

„Jól csak a szívével lát az ember.” Ez az egyszerű mondat hordozza Exupéry legfőbb üzenetét – benne a Biblia mélységes igazsága gyökerezik. És kik látnak leginkább a szívükkel, ha nem a gyerekek? Jézus maga is a prófétai tisztánlátás szintjére emelte a gyermekkort, felhívva a figyelmünket arra, hogy emlékezzünk erre az alapvető időszakra. „*Hagyjátok – mondta –, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.* (Lk 18,16) „*Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.*” (Mt 18,3) Exupéry kis hercege maga is egy gyermek, aki barátsággal, előítéletmentesen, csillapíthatatlan kíváncsisággal ismerkedik meg más (kis)bolygók felnőtt lakóival. Ő készen áll arra, hogy belépjen a *barátság országába*. Az Evangélium szerint is a gyerekek közvetlen

kapcsolatban vannak Istennel. „*Vigyázzatok, ne vessetek meg egyet se a kicsik közül! Mondom nektek: angyalaik az égben szüntelenül látják mennyei Atyám arcát.*” (Mt 18,10) „*[...] amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.*” (Mt 25,40) Azok azonban, akik rosszindulatúan ítélkeznek Jézus viselkedése fölött, személyiségükben teljesen a gyermeki lélek ellentétei. A felnőttek sokszor szem elől tévesztik a lényegét: hogy Isten a Szeretet mindenekfölött. Platón a barlanghasználatával arra figyelmeztet minket, hogy az árnyék a barlang falán nem maga a realitás, hanem csak a látszat. Ahhoz, hogy meglássuk a dolgokat úgy, ahogy vannak, ki kell mennünk a fényre. *A kis herceg* pilótája ezt az élményt éli át: „*És ahogy a holdfényben elnéztem sápadt homlokát, lehunyt szemét, szélben lobogó hajtincseit, ez futott át rajtam: amit most látok, az csak felszín. A lényeg láthatatlan.*”

Szelídíts meg!

A kis herceg egy másik nagy tanulsága, hogy a barátság az egyik legnagyobb, leghízebb ajándék az életben.

„- Mit jelent az, hogy »megszelídíteni«?

- Olyasmi, amit nagyon is elfelejtettek – mondta a róka. – Azt jelenti: kapcsolatokat teremteni. [...]

- Te pillanatnyilag nem vagy számomra más, mint egy ugyanolyan kisfiú, mint a többi száz- meg száz-ezer. És szükségem sincs rád. Ahogy neked sincs énrám. [...] De ha megszeliátesz, szükségünk lesz egymásra. [...]

- Az emberek elfelejtették ezt az igazságot – mondta a róka. – Neked azonban nem szabad elfelejtened. Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszeliátesztél.”

Barát az, aki elfogad minket olyanak, amilyenek vagyunk, és nem íté meg. Egy barátnak megmutathatjuk a gyengeségeinket éppúgy, mint az erősségeinket. Ami benne másnyen, mint bennünk, az minket gazdagít azzal, hogy egy másik világra nyit ablakot. Közben segítjük egymást kölcsönösen abban, hogy tágítsuk a horizontunkat – ahogy Izajás mondja: „Tedd tágassá sátradbán a helyet” (Iz 54,2) Isten saját képmására alkotta az embert. A barát hasonlítani akar Istenre, aki *hűséges, igazságos és irgalmas*. A barát, aki már hasonlatos ezekben Istenhez, nem tudná elviselni, hogy bántás érje azt, akit megszeliáteszt. Ugyanígy Isten is azt sugallja mindannyiunknak fáradhatatlanul: „Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.” (Jel 3,20) Jézus pedig ezzel a képpel fejezi ki azt a különleges kapcsolatot, amelyet minden egyes emberrel fenn tart. „Nem nevezlek többé szolgának

benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek.” (Jn 15,15)

A lélek sivataga

Exupéry éppen akkor lett felnőtt, amikor Európában egyre nagyobb teret nyert a fogyasztói materializmus. A róka is erről beszél a kis hercegnek: „Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik.” Miközben az ember egyre inkább eltávolodott a vallástól, és az ateizmus egyre nagyobb méreteket öltött, egyfajta üresség, nehezen meghatározható hiányérzet alakult ki. Mintha Jeremiás próféta is erről a korról beszélt volna, aki az Úr panaszeit ekképpen közvetítette 2500 évvel ezelőtt: „[...] elhagytak, engem, az élő vizek forrását, azért, hogy ciszternákat ássanak maguknak, ciszternákat, amelyek megrepedeznek, így nem tarthatják meg a vizet.” (Jer 2,13) Antoine nem tudott belenyugodni abba, hogy a Nyugat pusztulni hagyja a spiritualitást, és mindenáron próbálja eltüntetni az űrt, ami utána marad. Ő azon kevés értelmiségi közé tartozott, akik nyíltan kritizálták az anyagi javak hajszolását, és figyelmeztettek azokra a következményekre, amelyekkel a szellemi, lelki dimenziók tagadása jár.

A csend... ahol teret kap a lélek

A csend sokféle jelentéssel bír nyelv: van szemlélődő csend, a figyelem csendje, a cinkos hallgatás csendje, csend mint hiány, megnyugtató csend... . A Bibliában a csend az Ige szolgálatában áll: „ideje [van] a hallgatásnak, és ideje a szólásnak.” (Préd 3,7); erejét a

Zsoltárok könyve is dicséri: „Megtanítottam hallgatni a lelkem, így békét szereztem neki.” (Zsolt 131,2) Krisztus az Igét a maghoz hasonlítja, amely a föld mélyének csendjében csírázik ki (Mk 4,27). Isten a sivatagba vezeti népét, távol a civilizáció forgatagától, hogy „a szívére beszéljen” (Oz 2,16). A keresztény szerzetesség alapjait lefektető sivatagi atyák is úgy találták, hogy a sivatagi magány csöndje a legalkalmasabb arra, hogy párbeszédet folytassanak Istennel. Exupéry maga is a sivatagot választotta története fő színhelyéül. „Mindig szerettem a sivatagot. Az ember leül egy homokdombra. Nem lát semmit. Nem hall semmit. Valami mégis csöndesen sugárzik...” – elmélkedik magában A kis herceg pilótája. És ez a valami egy kegyelmi pillanatban valakiként tűnhet fel számunkra. A csöndóázisok olyan helyek, ahol a lelkünk kibonthatja szárnyait. A városi környezet folyamatos zajával szemben meg kell találnunk azt a csöndet, amely a Mindenén túlival való találkozás forrásává válhat. Így kommunikáció jöhet létre legmélyebb énünkkel. A csend megteremt a megfelelő feltételeket ahhoz, hogy érezzük Isten jelenlétét. Meghallhatjuk Őt, akinek terve van mindannyiunkkal, és aki arra hív, hogy vegyük ki részünket a testvériség és az öröm építésében. Ferenc pápa pápaságának kezdete óta kitüntetett figyelmet szán a „periférián lévők” befogadására. Ezért fontos, hogy olyan gondolkodók nyomába is eredjünk, akiket jobban ismernek az Egyházon kívül, mint az Egyházon belül, és akik igazi hidat képeznek az Evangélium és a 21. századi modern világ között. Közéjük tartozik Antoine de Saint Exupéry.

Kontra Attiláné

Felhasznált irodalom:

Stan ROUGIER, Béatrice GUIBERT, 15 nap imádság Antoine de Saint Exupéry gondolataival, Bp., Új Város Alapítvány, 2023.

Antoine de SAINT EXUPÉRY, A kis herceg, Bp., Móra Könyvkiadó, 19753. (ford.: Rónay György)

Biblia, Ószövetségi és Újszövetségi Szentírás, s. a. r.: RÓZSA Huba, Bp., Szent István Társulat, 20082.

PLATÓN, Az állam, Szeged, Lazi Könyvkiadó, 2001.

Cserkész tábor 2024

Hálát adok az imént vett jókért, erős a szándékom, hogy igaz jótettek fakadjanak nyomukban. Add szándékomra áldásodat, ámen... hangzik el a cserkészek foglalkozás utáni imája szombaton délben a Kővágóörs melletti kis erdőben. A fáradt de derűs arcú fiatalok örömmel a szívükben adnak hálát az együtt töltött 10 napért.

Számháború, tábortüzek, meseerdő, éjjeli meglepetés programok, balatoni fürdőzés, portya, napfelkelte nézés a Csobáncról, méta, római kori történetek, tábori mise, zászlófelvonás, örsi főzés, daltanulások, lelki program, egyedül az erdőn, baráti levélváltások, mély beszélgetések, barátságok... ez a sok-sok minden kavargó a fejekben miközben a zászló a himnusz közben utoljára ereszkedik alá a hatalmas - cserkészek által emelt - zászlórúdról.

Végig kánikulai meleg, szúnyogok és lódarázs nehezítette a nomád táborlakók dolgát, de az élmények sokaságát nem tudja elnyomni.

Néhány erős gondolat Író Sándor atyától, aki egy meghitt, erdei fák alatt, cserkészeknek celebrált misén tanított és utána beszélgetett a cserkészekkel:

- - - Csend. figyeljünk a csendre amelyben a bogarak zümmögése, a szellő is pont ott van a helyén ahova Isten teremtette.

- - - Csendben hallgatta Jézust is az 5000 fős tömeg, hiszen nem volt lehetőség hangosításra Jézus korában.

- - - "Fiaskáim, csak szeressétek egymást" mondta szent János apostol Patmosz szigetén, amikor jöttek hozzá tanácsot kérni.

- - - az időt csak mi találtuk ki. Ne hagyjuk hogy uralkodjon felettünk. Ne rohanjunk, adjunk időt a pillanatokra, hogy át tudjuk élni azokat.

- - - tudunk-e valóban imádkozni? Amikor a lelkünk és fejünk teljesen kiüresedik. Nincs más gondolat, csak a Jóistentől.

Hálát adunk Urunk, valóban hálásak vagyunk, hogy a 70 tatai cserkész

egy újabb életre szóló élménnyel gazdagodott.

722

2024 Kővágóörs cserkész tábor A rovarok szövetségének dicsőséges győzelme

Békés és átlagos nap volt III. Erzsébet lódarázs királynő uralkodásának 2. évének 67. napja, azaz emberi időszámítás szerint 2024. július 9-e, egészen addig amíg váratlan betolakodók nem érkeztek a területünkre. Egy emberi hadsereg felderítő serege szállta meg hazánkat, és tábor kezdték állítani a közelgő hadsereg ellátására. A királynő erről hírt kapván

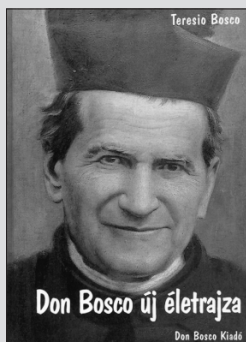

az éj leple alatt kiküldte a legjobban kiképzett szúnyog osztagát, hogy a mit sem sejtő cserkészeket váratlanul érje a támadás. A legtöbbüket bevezetetlen sátorokban találták, de voltak akiket kint találtak a szabad ég alatt. Nehéz harc volt, és sok jó szúnyogunk odaveszett, de végül sikerült a gyáváknak a nagyrészt visszaüldöznünk a sátraikba. Két éjszaka telt el és megérkezett a rettenetes hadsereg. A királynő minden harcra fogható alattvalóját kiküldte a csatamezőre megvédeni hazánkat. A legszálkásabb és legbátrabb lódarazsait, a legnagyobbat ugró szöcskéit, a legvékonyabb hangú és legidegesítőbb szúnyogait és elbújtatta a kullancs kémeket, akik az ellenség bőrébe bújva, fontos információkat tudhattak meg a behatolókról. Tőlük megtudtuk, hogy éjszaka fura öltözékeket

öltönek és elhagyják a tábor egy pár órára, hogy fáklyák körül idéetlenül ugráljanak és ordibáljanak. Ez a rituálé a tudósaink szerint, a mi elrettenésünkre szolgál, és nem szabad nekik bedölnünk. Ez a pár óra tökéletes alkalom számunkra, hogy visszafoglaljuk, ami a miénk. A királynő megparancsolta lódarazsainak, hogy foglalják el a nyitva felejtett sátrakat, és ne engedjék visszatérni az embereket. A vitéz darazsak a végsőkig küzdöttek, és egy sátrat sikerült is bevenniük, ámde a félve reszkető gyáva emberek segítséget kértek a legfőbb vezetőjüktől, aki beférközött a sátorba, és közös erővel papucskok, bakancsok és matracok segítségével kilapították a hősi halált halt bajtársunkat. Az ember kegyetlen és nem kímélő fajta. Ezek az események után nem a megszokott sorrendben történtek a dolgok. Bosszút állva, az emberek csapdákat állítottak és mérges gázokkal és füstökkel üldöztek minket. Elhozták történelmünk legsötétebb napját. Több tucatnyi jó katonánk esett el, és hevert a földön. Sokan veszítették el otthonukat. A királynő visszavonulást rendelt el, és kivonult a területről. Az emberek a csatát megnyerték, de a háború kimenetele rajtunk állt. Kitartóan harcoltunk a végsőkig. A táborukba érkezett Író Sándor atya, akinek prédikációján nem csak az emberek, de még mi is elgondolkodtunk. Ennek ellenére a királynő parancsára megpróbáltuk szabotálni a szentmisét, és egy önfeláldozó katonánk beleesett az áldozás alatt Krisztus véérébe, de még ez se volt képes megállítani a mise folyamatát. Testvéreink hullottak mint a legyek, többjük az is volt, de nem adtuk fel. Valakivel papucssal, valakivel pusztával végeztek. De végül mi győzedelmeskedtünk. Az ostrom 10. napján a sereg visszavonult és soha többet nem jöttek vissza. Érdemes volt meghalnia minden kézmosóvízbe fulladt, minden csapdába esett honfitársunknak, mivel a földünk újra szabad és a miénk.

722

Könyvajánló

Teresio Bosco - Don Bosco új életrajza Don Bosco új életrajza könnyed, olvasmányos formában tárja az olvasó elé a XIX. század szent nevelőjének élettörténetét. A szerző, Teresio Bosco, aki maga olyan hiteles forrásokat használ fel, mint Don Bosco Oratóriumi emlékiratai vagy a szentté avatási eljárásban elhangzott tanúvallomások, és nagy hangsúlyt fektet a történelmi háttér megrajzolására is. A forradalmi lázban égő Európa, az éppen egyesülő Olaszország, az iparosodás küszöbén álló Torinó mozgalmas képe előtt bontakozik ki a szenteket nevelő és szentként élő Don Bosco életútja.

CP. Jean-Marie Petitclerc SDB - A Megelőző Módszer a gyakorlatban A tapasztalat azt mutatja, hogy a Don Bosco által megélt és ránk hagyott nevelési módszer több mint százötven éve bizonyítja értékét, és ma is rendkívül aktuális. Petitclerc, aki egyszerre gyakorlati és elméleti ember, harminc évnyi, nehéz helyzetben lévő fiatalokkal való napi kapcsolatának gyümölcsét tárja elénk. E hosszú gyakorlatban gyökerező, és a leghitelesebb elméleti forrásokhoz igazodó szavai a torinói szent pedagógus örökségének legjavát foglalják össze. Világos, konkrét és ösztönző meglátásai, amelyeket folyamatosan a fiatalokért és a harmonikus nevelési kapcsolatokért való aggodás vezérel, felbecsülhetetlen értékűek lesznek mindazok számára, akik a fiatalokat a felnőtté felé kísérik.

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Vesperás

Szerdánként a szentmise előtt fél órával zsolozsmát imádkozunk

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranzky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 10:00; Péntek: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Dunaalmás

Vasárnap: 11:30

Dunaszentmiklós

Szombat: 16:00; Csütörtök: 18:00

Neszmély

Szombat: 16:00; Csütörtök: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Szomód

Vasárnap: 8:30; Szerda: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 8:30, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30); Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2024. október 20. Kérjük, kézírataikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kéziratokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, dunaszentmiklói, neszmélyi, szomódi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2024.08.04. - XXXIV. évf. 4. sz.

Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Úrnapja

Cserkész tábor 2024

Cserkész tábor 2024

Lelekgyakorlat Leányfalun 2024

Lelekgyakorlat Leányfalun 2024